

Wspomnienie o Józefie Boguszu

Józef Bogusz należy do prekursorów polsko-niemieckiego procesu pojednania po II wojnie światowej. Wojnę przeżył w Polsce jako żydowski lekarz, przyjmując tożsamość swojego katolickiego szwagra.

On sam był uznanym specjalistą chirurgiem i w swoim czasie prezesem Polskiego Towarzystwa Chirurgicznego.

Ogromne znaczenie osoby prof. Bogusza polega na jego intensywnej działalności w zakresie problemów medyczno-etycznych, które pojawiły się na skutek doświadczeń Holocaustu oraz Jego pracy nad traumatycznymi skutkami tych przeżyć dla ocalonych.

Był wydawcą tłumaczonych również na język niemiecki „Zeszytów Oświęcimskich”. Już w latach osiemdziesiątych uczestniczył

w Niemczech w różnych spotkaniach, np. w Akademii Bad Boll, w hanowerskiej Wyższej Szkole Medycznej. Zapraszał psychiatrów z Niemiec do Krakowa – Klusa Dörnera, Friedricha Leidingera i innych – na dyskusje o mordowaniu chorych w Niemczech i w Polsce w czasach nazizmu. Aktywnie towarzyszył zakładaniu Polsko-Niemieckiego Towarzystwa Zdrowia Psychicznego i wspierał ten projekt. Odwiedził Bethel, Gütersloh, Münster i inne miejsca. Bez Jego udziału i Jego wiele dziesiątków lat trwającej działalności w kraju i za granicą założenie Polsko-Niemieckiego Towarzystwa Zdrowia Psychicznego byłoby nie do pomyslenia. Jesteśmy i będziemy Mu za to zawsze wdzięczni.

Erinnerung an Józef Bogusz

Józef Bogusz gehört zu den Wegbereitern des Polnisch-Deutschen Versöhnungsprozesses nach dem 2. Weltkrieg. Er überlebte den Krieg als jüdischer Arzt in Polen, in dem er die Identität seines katholischen polnischen Schwagers annahm.

Er selbst war angesehener Chirurg und zeitweilig Präsident der Polnischen Chirurgischen Gesellschaft.

Seine überragende Bedeutung liegt in seiner intensiven Beschäftigung mit medizinischen Fragen nach den Erfahrungen mit dem Holocaust und der Beschäftigung mit den traumatischen Folgen der Überlebenden. Er wurde Herausgeber der auch ins deutsche

übersetzten Auschwitzhefte. Er nahm bereits in den 80er Jahren an Veranstaltungen in Deutschland teil, in der ev. Akademie Bad Boll, in der Medizinischen Hochschule Hannover. Er lud Psychiater aus Deutschland nach Krakau ein – Klaus Dörner, Friedrich Leidinger u.a., – um die Krankentötungen in Deutschland und Polen in der NS Zeit zu diskutieren. Er hat den Beginn der Gründung der DPGSG aktiv begleitet und unterstützt, er besuchte Bethel, Gütersloh, Münster und andere Orte. Die Gründung der DPGSG ist ohne ihn und sein jahrzehntelanges Wirken innerhalb und außerhalb Polens kaum denkbar. Wir sind ihm dafür bleibend dankbar.